

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 15 listopada 1952 r.

Nr 5

TREŚĆ:

PUBLIKACJE ROZPORZĄDZEŃ I ZARZĄDZEŃ WŁADZ

ROZPORZĄDZENIA

ZARZĄDZENIA KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

27

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 października 1952 r.

w sprawie stosunku służbowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje.

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1.

Korpus Techniczny Pożarnictwa, zwany w dalszym ciągu K.T.P., stanowią osoby, które pełnią służbę w jednych z działów ochrony przeciwpożarowej oraz posiadają kwalifikacje do zawodowej służby w pożarnictwie określone w §§ 9 — 11 i jeden ze stopni służbowych K.T.P.

§ 2

W skład K.T.P. wchodzą:

1) szeregowi pożarnictwa,
2) podoficerowie pożarnictwa,
3) młodsi oficerowie pożarnictwa,
4) starsi oficerowie pożarnictwa.

§ 3.

Przepisy rozporządzenia stosuje się do wszystkich członków K.T.P. bez względu na sposób zawiązania stosunku służbowego.

II. STOPNIE SŁUŻBOWE I KWALIFIKACJE CZŁONKÓW K.T.P.

§ 4.

Ustanawia się następujące stopnie służbowe K.T.P.:

szeregowi pożarnictwa: strażak-kandydat,
strażak,
starszy strażak;

podoficerowie pożarnictwa: sekcyjny,
młodszy ogniomistrz pożarnictwa,
ogniomistrz pożarnictwa,
starszy ogniomistrz pożarnictwa;

oficerowie pożarnictwa:

1) młodsi: aspirant,
starszy aspirant,
młodszy kapitan pożarnictwa,
kapitan pożarnictwa;

2) starsi: starszy kapitan pożarnictwa,
kapitan szef,
kapitan sztabu.

§ 5.

Stopnie szeregowych i podoficerów pożarnictwa nadają:

1) w pożarnictwie terenowym — wojewódzki komendant straży pożarnych na wniosek powiatowego (miejskiego) komendanta straży pożarnych,

2) w pożarnictwie resortowym — główny inspektor ochrony przeciwpożarowej na wniosek inspektora ochrony przeciwpożarowej lub komendanta ochrony przeciwpożarowej.

§ 6.

Stopnie młodszych oficerów pożarnictwa nadaje Komendant Główny Straży Pożarnych na wniosek:

1) w pożarnictwie terenowym — wojewódzkiego komendanta straży pożarnych,

2) w pożarnictwie resortowym — głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej.

§ 7.

Stopnie starszych oficerów pożarnictwa nadaje Minister Gospodarki Komunalnej na wniosek Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

§ 8.

Stopnie służbowe mogą być nadawane w ramach ustalonych etatów i stopni.

§ 9.

Stopień służbowy strażaka-kandydata może być nadany osobie, która:

1) ukończyła 18 rok życia,

2) posiada obywatelstwo polskie,

3) nie była karana za przestępstwa przeciwko Państwu Ludowemu.

§ 10.

Stopień służbowy strażaka; starszego strażaka oraz stopień podoficera pożarnictwa może być nadany osobie, która odpowiada warunkom określonym w § 9 oraz przeszła wyszkolenie przeciwpożarowe w zakresie ustalonym przez Komendę Główną Straży Pożarnych.

§ 11.

1. Stopień oficera pożarnictwa może być nadany osobie, która odpowiada warunkom wymienionym w § 9 oraz ukończyła oficerską szkołę pożarniczą.

2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych dobrem służby, może być nadany na czas pełnienia określonej funkcji w służbie przeciwpożarowej oficerski stopień służbowy osobie, która nie ukończyła oficerskiej szkoły pożarniczej, jeżeli kwalifikacje kandydata zostaną przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych uznane za wystarczające. Osoba ta traci stopień oficerski z chwilą odwołania jej ze stanowiska, dla zajmowania którego stopień oficerski został jej nadany.

§ 12.

Komendant Główny Straży Pożarnych oraz jego zastępcy otrzymują stopień kapitana sztabu. Zdanie końcowe przepisu § 11 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 13.

1. Nadanie wyższego stopnia służbowego nie może nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu:

w stopniu	strażaka-kandydata . . .	6 miesięcy
„	strażaka	6 miesięcy
„	starszego strażaka . . .	1 roku
„	sekcyjnego	1 roku
„	młodszego ogniomistrza pożarnictwa	3 lat
„	ogniomistrza pożarnictwa . .	3 lat
w stopniu	aspiranta	1 roku
„	starszego aspiranta . .	2 lat
„	młodszego kapitana pożarnictwa	3 lat
„	kapitana pożarnictwa . . .	4 lat
„	starszego kapitana pożarnictwa	4 lat
„	kapitana-szefa	5 lat

2. Wyższy stopień służbowy może być nadany tylko tej osobie, która posiada stopień bezpośrednio niższy.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania przy nadawaniu stopnia aspiranta absolwentom oficerskiej szkoły pożarniczej.

4. Minister Gospodarki Komunalnej może ze względu na dobro służby i szczególne kwalifikacje członka K.T.P. skrócić okres przewidziany w ust. 1 lub nadać albo zezwolić na nadanie wyższego stopnia służbowego z pominięciem przepisu ust. 2. Uprawnienie to Minister Gospodarki Komunalnej może przekazać Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

III. OBOWIĄZKI I PRAWA CZŁONKÓW K. T. P.

§ 14.

Członkowie K.T.P. mają obowiązek dbania o bezpieczeństwo przeciwpożarowe oraz zwalczania pożarów i innych klęsk żywiołowych. Członkowie K.T.P. powinni ochraniać własność społeczną, usilnie dążyć do

zmniejszenia strat, na jakie może być narażona gospodarka narodowa przez pożary i inne klęski żywiołowe, jak również ze szczególną ofiarnością i dzielnością chronić przed skutkami pożarów i innych klęsk żywiołowych życie i mienie obywateli.

§ 15.

Członkowie K.T.P. mają w szczególności obowiązek:

1) czynnie współpracować w zakresie zapobiegania powstawaniu i szerzeniu się pożarów oraz brać czynny udział w akcjach ratowniczych, podejmowanych przez straże pożarne wszelkich rodzajów

2) ściśle wykonywać i dopilnowywać wykonywania wydanych przez przełożonych rozkazów i poleceń służbowych,

3) przestrzegać tajemnicy służbowej,

4) pogłębiać wiedzę zawodową i polityczną oraz podejmować inicjatywę w kierunku doskonalenia metod zapobiegania pożarom i walki z nimi,

5) wykonywać swe obowiązki służbowe w mundurze ustanowionym dla K.T.P.,

6) strzec godności i honoru służby pożarniczej.

§ 16.

Członek K.T.P. obowiązany jest w razie potrzeby na zlecenie swej władzy przełożonej załatwić czasowo również i takie czynności z zakresu służby przeciwpożarowej, które nie wchodzą do jego zwykłych obowiązków służbowych.

§ 17.

Członek K.T.P. może składać wnioski i podania w sprawach związanych ze służbą tylko w drodze służbowej.

§ 18.

Członek K.T.P. obowiązany jest do ścisłego przestrzegania socjalistycznej dyscypliny pracy.

§ 19.

Członek K.T.P. nie ma prawa bez zezwolenia przełożonej władzy pożarniczej występować w sądach i urzędach w charakterze rzeczoznawcy (biegłego) w sprawach dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

§ 20.

Czas i system pracy członków K.T.P. określi w oparciu o obowiązujące przepisy Minister Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 21.

1. Członek K.T.P. nie ma prawa podejmować się jakichkolwiek ubocznych zajęć zarobkowych bez zezwolenia, uzyskanego w trybie określonym w ust. 2.

2. Zezwolenia na wykonywanie ubocznych zajęć zarobkowych udzielają:

1) Komendant Główny Straży Pożarnych:

a) pracownikom Komendy Głównej Straży Pożarnych,

b) wojewódzkim komendantom straży pożarnych i ich zastępcom,

c) komendantom szkół pożarniczych i ich zastępcom,

d) głównym inspektorom ochrony przeciwpożarowej i ich zastępcom,

e) wszystkim oficerom starszym;

2) wojewódzki komendant straży pożarnych:

a) pracownikom wojewódzkiej komendy straży pożarnych,

b) oficerom młodszym i podoficerom podległych jednostek terenowych;

3) komendanci szkół pożarniczych:
podległym pracownikom szkoły pożarniczej;

4) główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej:

a) pracownikom głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej,

b) oficerom młodszym i podoficerom jednostek podległych;

5) bezpośredni przełożeni:
szeregowym K.T.P.

3. Zezwolenia na wykonywanie ubocznych zajęć zarobkowych mogą być udzielane tylko wówczas, gdy charakter tych zajęć jak również czas i sposób ich wykonywania nie spowodują szkody dla dobra służby. Zezwolenie nie może być udzielone na wykonywanie zajęcia ubocznego w jednostce podległej lub nadzorowanej przez ubiegającego się o zezwolenie.

4. Zajęć ubocznych nie wchodzących do zakresu ochrony przeciwpożarowej członek K.T.P. nie może wykonywać w mundurze.

§ 22.

Członkowie K.T.P. pobierają uposażenie w wysokości ustalonej odrębnymi przepisami.

§ 23.

1. Członkowie K.T.P. mają prawo do corocznego urlopu wypoczynkowego. Prawo do pierwszego urlopu członek K.P.T. uzyskuje po przesłużeniu roku w służbie ochrony przeciwpożarowej. Prawo do następnych urlopów wypoczynkowych członek K.T.P. uzyskuje z chwilą rozpoczęcia każdego roku kalendarzowego.

2. Czas trwania urlopu wypoczynkowego regulują przepisy specjalne.

3. Urlop wypoczynkowy może być przez władzę przełożoną członka K.P.T. odwołany, jeżeli wymagają tego ważne i nie cierpiące zwłoki względy służbowe. Członek K.T.P. zachowuje w tych przypadkach prawo wykorzystania urlopu w innym terminie. W przypadku odwołania z urlopu członek K.T.P. ma prawo do zwrotu kosztów podróży tam i z powrotem według norm ustalonych dla podróży służbowych.

§ 24.

Członkowie K.T.P. podlegają ubezpieczeniu społecznemu na ogólnych zasadach, a ponadto ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków stosownie do postanowień art. 11 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404).

IV. POWOŁYWANIE, PRZENOSZENIE I ZWALNIANIE ZE SŁUŻBY CZŁONKÓW K.T.P.

§ 25.

Stosunek służbowy członków K.T.P. zawiązuje się:

1) przez mianowanie na stanowiska wymienione w art. 4 i 7 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404).
2) przez zawarcie umowy o pracę z pozostałymi członkami K.T.P.

§ 26.

Zasady i tryb zawierania umów z członkami K.T.P. określi Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 27.

1. W Komendzie Głównej Straży Pożarnych i terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej umowę o pracę z członkami K.T.P. zawierają:

1) Komendant Główny Straży Pożarnych — z oficerami pożarnictwa i podoficerami pożarnictwa, mającymi pełnić służbę w Komendzie Głównej Straży Pożarnych i szkołach pożarniczych, oraz z oficerami pożarnictwa, mającymi pełnić służbę w terenowych komendach straży pożarnych i terenowych zawodowych strażach pożarnych,
2) wojewódzcy komendanci straży pożarnych — z podoficerami pożarnictwa, mającymi pełnić służbę w wojewódzkich komendach straży pożarnych i podległych tym komendom jednostkach terenowej ochrony przeciwpożarowej,
3) kierownicy poszczególnych terenowych jednostek ochrony przeciwpożarowej — z szeregowymi pożarnictwa, mającymi pełnić służbę w tych jednostkach.

2. W jednostkach ochrony przeciwpożarowej nie wymienionych w ust. 1 umowy o pracę zawierane są z oficerami pożarnictwa na wniosek Komendanta Głównego Straży Pożarnych, z podoficerami pożarnictwa zaś — na wniosek właściwych inspektorów ochrony przeciwpożarowej.

§ 28.

1. Członek K.T.P. może być przeniesiony w tej samej lub do innej miejscowości albo na inne stanowisko służbowe, jednak bez obniżania posiadanej grupy uposażenia.

2. Przeniesienie może nastąpić z urzędu lub na prośbę członka K.T.P.

§ 29

1. Przeniesienie z urzędu następuje, jeżeli wymaga tego dobro służby. Przed wydaniem decyzji o przeniesieniu przełożony jednostki, w której członek K.T.P. pełni służbę, powinien go wysłuchać i w miarę możności uwzględnić jego życzenia.

2. W razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości jednostka, w której członek K.T.P. ma pełnić służbę, obowiązana jest zapewnić przeniesionemu mieszkanie odpowiadające jego stanowi rodzinnemu.

3. Jeżeli przeniesienie następuje do innej miejscowości, należy przenoszonego zwolnić na odpowiedni czas od pełnienia służby, uwzględniając jego warunki osobiste i rodzinne.

§ 30.

1. Przeniesienie członka K.T.P. zarządza władza powołana do mianowania na nowe stanowisko lub do zawarcia umowy o pracę na nowym stanowisku. Jeżeli władza ta nie mianowała przenoszonego członka K.T.P bądź nie zawierała z nim umowy, zarządzenie o przeniesieniu wymaga zgody władzy, która przenoszonego mianowała na poprzednie stanowisko lub zawarła z nim na poprzednim stanowisku umowę o pracę.

2. W przypadku przeniesienia w prawa i obowiązki wynikające z umowy o pracę występuje jednostka, w której przenoszony będzie pełnił służbę po przeniesieniu.

3. W przypadku przeniesienia z urzędu członek K.T.P. ma prawo do zwrotu kosztów przeniesienia zgodnie z zasadami obowiązującymi w tym zakresie pracowników państwowych. Przy przeniesieniu na prośbę członka K.T.P. przyznanie kosztów przeniesienia zależne będzie od decyzji właściwej władzy naczelnej.

§ 31.

Stosunek służbowy z członkiem K.T.P. rozwiązuje się:

1) przez wystąpienie ze służby,
2) przez zwolnienie ze służby,
3) przez wydalenie ze służby

§ 32.

Wystąpienie ze służby następuje na skutek pisemnego oświadczenia członka K.T.P. i wymaga zgody Komendanta Głównego Straży Pożarnych, jeżeli chodzi o oficerów pożarnictwa, a właściwego komendanta wojewódzkiego straży pożarnych bądź głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej — jeżeli chodzi o pozostałych członków K.T.P. Członek K.T.P. nie może być jednak zatrzymany w służbie ponad trzy miesiące od końca miesiąca kalendarzowego, w którym złożył oświadczenie o wystąpieniu.

§ 33.

1. Zwolnienie ze służby oficerów pożarnictwa, ogniomistrzów pożarnictwa i starszych ogniomistrzów pożarnictwa następuje po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu, pozostałych zaś członków K.T.P. — po uprzednim dwutygodniowym wypowiedzeniu.

2. Z ważnej przyczyny członek K.T.P. może być zwolniony ze służby bez zachowania trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1; za ważną przyczynę uważa się w szczególności:

1) niestawienie się członka K.T.P. do służby wskutek nieszczęśliwego wypadku lub choroby w okresie dłuższym niż trzy miesiące,

2) utratę przez pracownika kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowisk w zakresie służby przeciwpożarowej.

§ 34.

Wypowiedzenie służby nie może być dokonane w czasie:

1) nieobecności pracownika na służbie wskutek choroby lub wykluczenia od zajęć przez władzę sanitarną w okresie nie przekraczającym trzech miesięcy,

2) urlopu wypoczynkowego.

§ 35.

Wydalenie ze służby następuje na podstawie:

1) prawomocnej decyzji komisji dyscyplinarnej, orzekającej wydalenie ze służby,

2) skazania członka K.T.P. prawomocnym wyrokiem sądowym na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

§ 36.

Członek K.T.P. z chwilą rozwiązania stosunku służbowego w trybie określonym w § 35 traci stopień służbowy. W innych przypadkach rozwiązania stosunku służbowego lub umowy o pracę członek K.T.P zachowuje posiadany stopień służbowy.

V. ODPOWIEDZIALNOŚĆ DYSCYPLINARNA CZŁONKÓW K.T.P.

§ 37.

Członek K.T.P. ponosi odpowiedzialność porządkową i dyscyplinarną za naruszenie obowiązków służbowych oraz popełnienie czynów uwłaczających godności i honorowi służby pożarniczej.

§ 38.

1. Za przewinienia mniejszej wagi władza przełożona członka K.T.P. może, nie wszczynając postępowania dyscyplinarnego, wymierzyć karę porządkową:

1) upomnienia,

2) nagany,

3) służby karnej.

2. Rodzaj służby karnej oraz warunki jej stosowania ustali instrukcja służbowa wydana przez Ministra Gospodarki Komunalnej.

3. Kary porządkowe wymierzają:

1) Komendant Główny Straży Pożarnych w stosunku do:

   a) członków K.T.P. pełniących służbę w Komendzie Głównej Straży Pożarnych,

   b) starszych oficerów pożarnictwa,

   c) wojewódzkich komendantów straży pożarnych i ich zastępców,

   d) komendantów szkół pożarniczych i ich zastępców;

2) właściwi ministrowie na wniosek Komendanta Głównego Straży Pożarnych — w stosunku do głównych inspektorów ochrony przeciwpożarowej i ich zastępców, pełniących służbę w podległych tym ministrom jednostkach;

3) wojewódzcy komendanci straży pożarnych w stosunku do:

   a) członków K.T.P. pełniących służbę w wojewódzkiej komendzie straży pożarnych,

   b) oficerów pożarnictwa i podoficerów pożarnictwa, pełniących służbę w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej;

4) główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w stosunku do oficerów pożarnictwa i podoficerów pożarnictwa, pełniących służbę w podległych im jednostkach służby przeciwpożarowej;

5) komendanci szkół pożarniczych w stosunku do podległych im członków K.T.P.;

6) bezpośredni przełożeni w stosunku do szeregowych.

4. Tryb postępowania i stopniowania kar porządkowych oraz ich skutki służbowe określi Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 39.

Przed nałożeniem kary porządkowej władza przełożona członka K.T.P. powinna dać mu możność złożenia wyjaśnień.

§ 40.

1. Sprawy o przewinienia większej wagi władza przełożona kieruje do postępowania dyscyplinarnego.

2. W przypadku skierowania sprawy do postępowania dyscyplinarnego członek K.T.P. może być zawieszony w służbie.

3. Decyzję o zawieszeniu w służbie wydaje osoba uprawniona do mianowania członków K.T.P. na stanowiska służbowe lub do zawierania umów o pracę z członkami K.T.P.

§ 41.

1. Dla orzekania w sprawach dyscyplinarnych ustanawia się komisje dyscyplinarne I i II instancji.

2. Od orzeczeń komisji I instancji przysługuje odwołanie w terminie 14 dni do komisji II instancji.

3. Orzeczenie komisji dyscyplinarnych II instancji jest ostateczne.

§ 42.

W trybie postępowania dyscyplinarnego mogą być wymierzone następujące kary dyscyplinarne:

1) wstrzymanie mianowania na wyższy stopień służbowy na czas nie dłuższy niż 5 lat,
2) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe bez obniżenia grupy uposażenia,
3) obniżenie uposażenia o jedną lub dwie grupy,
4) obniżenie stopnia służbowego,
5) wydalenie ze służby.

§ 43.

Komisje dyscyplinarne I instancji powołuje się przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych dla oficerów pożarnictwa oraz przy wojewódzkich komendach straży pożarnych dla pozostałych członków K.T.P.

§ 44.

Komisje dyscyplinarne II instancji powołuje się przy Ministrze Gospodarki Komunalnej dla oficerów pożarnictwa oraz przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych dla pozostałych członków K.T.P.

§ 45.

1. Komisja dyscyplinarna składa się z przewodniczącego i jego zastępcy oraz 6 członków powoływanych i odwoływanych spośród członków K.T.P. przez Ministra Gospodarki Komunalnej, jeżeli chodzi o komisje I i II instancji dla oficerów pożarnictwa oraz przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych, jeżeli chodzi o komisje dyscyplinarne dla pozostałych członków K.T.P. Ponadto w skład komisji dyscyplinarnych przy Ministrze Gospodarki Komunalnej oraz przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych wchodzi przedstawiciel Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej, a w skład komisji dyscyplinarnych przy wojewódzkich komendach straży pożarnych — przedstawiciel właściwego zarządu okręgowego Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej.

2. Do składu każdej komisji dyscyplinarnej należy powołać przynajmniej jedną trzecią ogólnej liczby członków spośród członków K.T.P., zatrudnionych w jednostkach podległych władzom i instytucjom, w których utworzono stanowiska głównych inspektorów ochrony przeciwpożarowej.

§ 46.

Komplet orzekający składa się z przewodniczącego komisji dyscyplinarnej lub jego zastępcy oraz dwóch członków komisji wyznaczonych przez przewodniczącego.

§ 47.

Tryb postępowania przed komisjami dyscyplinarnymi określi Minister Gospodarki Komunalnej za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

VI. NAGRODY I POCHWAŁY

§ 48.

1. Członkom K.T.P. odznaczającym się gorliwością w służbie, dzielnością i odwagą przy wykonywaniu zadań bojowych, troską o zabezpieczenie mienia społecznego, osiągnięciami w zakresie racjonalizatorstwa sposobów i środków walki z pożarami albo wybitnymi wynikami w szkoleniu pożarniczym mogą być udzielone wyróżnienia w postaci:

1) pochwał,
2) nagród,
3) premii,
4) awansowania poza kolejnością,
5) odznaczeń pożarniczych.

2. Minister Gospodarki Komunalnej określi tryb udzielania wyróżnień wymienionych w ust. 1 pkt. 1—4.

3. Minister Gospodarki Komunalnej określi za zgodą Prezesa Rady Ministrów rodzaje odznaczeń pożarniczych (ust. 1 pkt 5) oraz warunki i tryb ich nadawania.

VII PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

§ 49.

Osoby, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają stopnie nadane im na podstawie pragmatyki służbowej Korpusu Technicznego b. Związku Straży Pożarnych lub które używają tych stopni nadanych im w innym trybie przez ich władze służbowe, poddane zostaną weryfikacji w celu ustalenia stopnia służbowego.

§ 50.

Weryfikacja przeprowadzona będzie w stosunku do szeregowych i podoficerów pożarnictwa przez komisje weryfikacyjne przy komendach wojewódzkich straży pożarnych, a w stosunku do oficerów pożarnictwa — przez komisję weryfikacyjną przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

§ 51.

Skład komisji weryfikacyjnych, sposób ich powoływania oraz tryb ich postępowania określi Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 52.

Od orzeczenia komisji weryfikacyjnej przy komendzie wojewódzkiej straży pożarnych służy odwołanie do komisji weryfikacyjnej przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych, a od orzeczenia komisji weryfikacyjnej przy Komendzie Głównej Straży Pożarnych służy odwołanie do Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 53.

Osoby, których stopnie nie zostaną zweryfikowane w trybie przewidzianym w §§ 49 i 50, tracą posiadane stopnie bez względu na to, na podstawie jakich przepisów zostały im one nadane.

VIII. PRZEPISY KOŃCOWE

§ 54.

1. Komenda Główna Straży Pożarnych prowadzi rejestr członków K.T.P. Sposób prowadzenia rejestru określi instrukcja wydana przez Ministra Gospodarki Komunalnej. Instrukcja może przewidzieć przekazanie w całości lub częściowo prowadzenia rejestru komendom wojewódzkim straży pożarnych.

2. Członkowie K.T.P. otrzymują książeczki stanu służby wydane przez Komendę Główną Straży Pożarnych oficerom pożarnictwa, a przez komendy wojewódzkie straży pożarnych — pozostałym członkom K.T.P. Wzór książeczki stanu służby ustali Komendant Główny Straży Pożarnych za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 55.

Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 56.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

28

ZARZĄDZENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 8 października 1952 r.

w sprawie utworzenia garnizonów pożarniczych na obszarze powiatów i miast stanowiących powiaty miejskie

Na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 58, poz. 404) zarządzam:

§ 1.

Dla racjonalnego wykorzystania sił i środków jednostek straży pożarnych przy równoczesnym zapewnieniu jednolitego kierownictwa jednostkami interwencyjnymi w wypadku pożaru lub innej klęski żywiołowej, tworzy się garnizony pożarnicze.

§ 2.

W skład garnizonu pożarniczego wchodzą zawodowe, ochotnicze i obowiązkowe straże pożarne, zarówno terenowe jak i zakładowe, których siedziba znajduje się na terenie jednego powiatu względnie miasta wydzielonego.

§ 3.

Komendantem garnizonu pożarniczego jest w zasadzie miejski względnie powiatowy komendant straży pożarnych.

W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych dobrem służby, komendantem garnizonu pożarniczego może być wyznaczony jeden z komendantów zakładowych straży pożarnych.

§ 4.

Do pomocy komendantowi garnizonu pożarniczego powołuje się sztab w składzie 3 do 7 osób w zależności od ilości straży, znajdujących się na terenie garnizonu.

§ 5.

Komendanta garnizonu pożarniczego oraz członków jego sztabu wyznacza spośród komendantów terenowych, względnie zakładowych straży pożarnych wojewódzki komendant straży pożarnych.

§ 6.

Do obowiązków komendanta garnizonu pożarniczego należy:

1) prowadzenie ewidencji straży pożarnych, wchodzących w skład garnizonu,
2) opracowanie elaboratu czynnej obrony przeciwpożarowej podległego mu terenu, z uwzględnieniem wytycznych zawartych w rozkazie Nr 9, z dnia 4.4.1952 r. w sprawie alarmowania i obszaru działania straży pożarnych terenowych i zakładowych,
3) prowadzenie rejestru straży zakładowych, które zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji, zostały zwolnione od obowiązku udziału w akcji ratowniczej poza terenem własnego zakładu, w trybie postanowienia przewidzianego ustawą,
4) przeprowadzanie okresowych odpraw z komendantami podległych operacyjnie straży na terenie garnizonu,
5) nadzór nad sprawnością bojową straży, tj. stanem wyszkolenia i poziomem moralno-politycznym strażaków, oraz nad stanem gotowości bojowej sprzętu i środków transportowych będących w dyspozycji straży,
6) organizowanie i przeprowadzanie wspólnego szkolenia bojowego z jednostkami straży pożarnych garnizonu,
7) dysponowanie w wypadku pożaru, względnie innej klęski żywiołowej terenowymi strażami pożarnymi stosownie do zaistniałej konieczności, oraz dysponowanie zakładowymi strażami pożarnymi, w zasadzie w obrębie obszaru miasta (osiedla), na którego terenie znajdują się dane zakłady, przy równoczesnym zagwarantowaniu zabezpieczenia zakładów, z których straże zostały użyte poza swym zasadniczym terenem działania i przy zachowaniu wytycznych zawartych w Zarządzeniu Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dn. 26 kwietnia 1952 r. w sprawie wzywania terenowych straży pożarnych do pożarów w zakładach pracy. (Dziennik Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej Straży Pożarnych Nr 2 z dn. 23 czerwca 1952 roku).
8) organizowanie wspólnych wystąpień straży garnizonu pożarniczego z okazji obchodów, uroczystości masowych i strażackich, oraz współpraca na tym odcinku z organizacjami masowymi.

§ 7.

Siedzibą komendy garnizonu pożarniczego jest centralny ośrodek dyspozycyjny, wprowadzony rozkazem Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 lipca 1952 r. (Dziennik Zarządzeń i Rozkazów Komendy Głównej Straży Pożarnych z dnia 14 sierpnia 1952 r., poz. 17).

§ 8.

Powyższe nie dotyczy obiektów podległych Ministerstwu Obrony Narodowej oraz Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 9.

Zakres uprawnień i obowiązków komendy garnizonu ustali regulamin służbowy komendy garnizonu.

Komendant Główny: *J. Kwiatkowski*

Z-ca Komendanta Głównego do spraw pol-wych:

A. Michalak

Redakcja i Administracja: Komenda Główna Straży Pożarnych.

Stł-1. Zam. 1608. Druk sat., kl. VII, 60 g. A-1. 3000 egz. 3-B-26575.